

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Сливен , 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и осми май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Таня Т. Иванова
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20212230101229 по описа за 2021 година

В молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица (ДСП –Твърдица) се излага, че с решение на Окръжен съд - гр. Стара Загора от 2001-ва година П. М. ИВ., ЕГН: *****, който сега е на 40 години, е поставен под пълно запрещение, а със заповед № 47/08.02.2017 г., издадена от Органа по настойничество и попечителство при община Твърдица, за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. – директор на социалната институция ДПЛУИ гр. Твърдица.

Твърди се, че той е с вродено увреждане, което не позволява в никаква степен да се грижи за своите работи и да защитава интересите си; не е в състояние да се самообслужва и изцяло зависи от специализираните грижи на персонала в социалната институция.

Твърди се от директора на ДСП още, че И. е с много висока степен на интелектуален дефицит; силно изразени ограничения на възможностите за вграждане в обществото; с тежка липса на самостоятелност; липса на говор, а поради липсата на контрол върху емоционалните състояния често представлява непосредствена опасност за себе си и за околните. Поради това и за да бъдат осигурени необходимите на лицето специализирани грижи и контрол върху поведението се извежда становище, че е необходимо мъжа да остане в специализирана институция със съответния профил, съответстващ на вида на заболяването му, а именно- Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост.

Твърди се и че на територията на община Твърдица не се предлагат други социални услуги в общността, отговарящи на профила на заболяването на лицето. Поради това, на този етап И. не може да бъде изведен от специализираната институция.

При горните обстоятелства дирекцията отправя искане, на основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги, П. М. ИВ., ЕГН: ***** да бъде настанен с решение на съда, за срок от три години, в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица, обл. Сливен, където и в момента е настанен по административен ред, със заповед № СУ/Д-СН-ТВ/11-1 от 30.03.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Твърдица.

В проведеното, на основание чл. 135а ал. 1 от ГПК, онлайн открито съдебно заседание представителя по закон на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица поддържа това искане.

В изпълнение на разпоредбата на чл.97 ал.2 от Закона за социалните услуги /ЗСУ/, на заседанието присъства и лицето, което се иска да бъде настанено в дома- П. М. ИВ.; но при опит да бъде изслушан се оказва, че не може да говори, което бе потвърдено както от зам.настойника му, така и от директора на ДСП Твърдица..

Настойникът на И. не присъства на заседанието, но в тази му функция бе заместван от зам. настойника С. Светиева, която изрази мнение, че е в интерес на мъжа да продължи да живее в дома.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от решение от 22.02.2001 г., постановено от Окръжен съд - Стара Загора по гр.д.№ 2084/2000г., П.И. е поставен под пълно запрещение, а със заповед № 47/08.02.2001 г. на кмета на община Твърдица за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социална услуга ДПЛУИ гр. Твърдица.

От документа, наречен Доклад за оценка на постигнатите резултати, включени в индивидуалния план, съда установи, че в ДПЛУИ - Твърдица И. е настанен през 2001 г., идвайки от ДСГ с. Петрово. Също, че изцяло е зависим от грижите на персонала- не може да се самообслужва, не извършва самостоятелно хигиенен душ, не може да подбира дрехите по предназначение, храни се некултурно и нехигиенично. Подвижен, но неориентиран за време и място. Комуникацията с него е трудна, защото няма изградена реч. Трудно изпълнява зададени инструкции.

Видно от документа предварителна оценка на потребностите от социални услуги И. се нуждае от постоянни грижи и помощ от страна на персонала при извършване на ежедневната хигиена, хранене, обличане. Оказва му се помощ за организиране на свободното време. Вътрешно напрегнат, понякога агресивен, а в ДПЛУИ гр. Твърдица има на разположение личен лекар, зъболекар, психиатър.

Писменото становище на настойника на И. е, че предвид заболяването на лицето, неговото здравословно и емоционално състояние и дългогодишното му пребиваване в дома, то следва да продължи да живее там.

От казаното от зам.настойника в съдебно заседание съда приема, че никой роднина или близък не се интересува от И.; не го посещава и не поддържа контакт с него или пък със служители на ДПЛУИ-Твърдица.

Видно от изготвената Справка по чл. 95 ал. 3, т. 3 от ЗСУ, към датата 30.03.2021 г. в специализираните институции на територията на Сливенска област няма свободни места в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства - гр. Твърдица, а единственото свободно място е в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица, съотв. отправеното с нея искане, е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги. Съдът я преценя като основателна- защото са налице всички поставени от закона изисквания за уважаването ѝ: П.И. е пълнолетно лице, поставено под пълно запрещение; диагнозата му е „друга уточнена олигофрения. Общо заболяване: олигофрения имбецилитас гравис-еретика“, а от мненията, изказани в проведеното открито съдебно заседание съда прави извод, че Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост в гр. Твърдица е единствената алтернатива за него- защото никой роднина или близък не се интересува от И.; не го посещава и дори не поддържа контакт с него или пък със служители на ДПЛУИ-Твърдица. В този смисъл е налице хипотезата на чл. 10 ал. 1 от ЗСУ. От друга страна, И. има потребност от съдействие и подкрепа в ежедневието, както и от специализирани грижи, но не може да ги получи в семейна среда, докато в ДПЛУИ - гр. Твърдица има необходимите за това специалисти- социален работник, трудотерапевт, личен асистент, медицинско лице.

Ето защо съда прави извод, че е в интерес на лицето да продължи да живее в дома, а при същите съображения преценя, че настаняването може да е за срока, поискан в молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица- максималния по закон- тригодишен- чл. 98 ал. 3 от ЗСУ, което представлява дългосрочно предоставяне на социалната услуга по смисъла на чл.16 ал.2, т.3.

Впрочем, сходно е мнението както на настойника на И. - изразено в писмен вид, така и заявено в съдебно заседание.

При изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

На основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги ПРЕДОСТАВЯ на пълнолетния, поставен под пълно запрещение, П. М. ИВ., с ЕГН: *****, социална услуга за резидентна грижа, която се осъществява в специализирана среда, като за срок от три години ГО НАСТАНЯВА в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост- гр. Твърдица, на адрес: м. „Метанит” № 1.

РЕШЕНИЕТО подлежи, на основание чл. 98 ал. 1 от ЗСУ, на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд, в 7-мо дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____